

[Lone Dybkjær]

tiver som Rådvadcenteret selvfølgelig meget nyttige i denne sammenhæng.

Det er også vigtigt at sikre, at husene ikke forfalder på grund af manglende vedligeholdelse og på grund af den manglende indsigt, jeg har været inde på tidligere. Registrering gør det altså ikke alene. Det er også nødvendigt, at vi satser meget hårdt på vedligeholdelse og på mulighederne for, at vi på et tidligt tidspunkt kan gribe ind.

Hvis vi skal se på det samlet, er det utrolig vigtigt, sådan som miljøministeren har været inde på det, at man kigger på de totale miljøer, de samlede gade- og bymiljøer, ikke bare på husene. Andre ordførere har været inde på projekter, der er udført af Odense Kommune med registrering af kommunens landsbymiljøer. Det er selvfølgelig noget, man kan bruge andre steder, ligesom de initiativer, der er taget i Fyns Amtskommune.

Med hensyn til strukturen lagde ministeren megen vægt på, at det var tanken, at der skulle ske en opprioritering af bygningsfrednings- og bygningsbevaringsområdet. Det må man jo håbe på, selv om styrelsen mig bekendt fortsat kommer til at hedde »planstyrelse«. Det er altså ikke sådan, at det direkte indgår i ordet, men nu gør ordet jo ikke alene.

Jeg synes, det er meget vigtigt, at vi på et meget tidligt tidspunkt får inddraget bygningsfredning og -bevaring og gør det centralt i forbindelse med det videre arbejde. Der kan naturligvis altid være en risiko for, når man lægger tingene sammen på den måde, man gør, at dér, hvor de mange medarbejdere er, er det deres filosofi, holdning og arbejdsform, der ender med at blive afgørende.

Her kan man vel nok være en smule bekymret, når man kigger på forholdene i Planstyrelsen. Forholdet imellem antallet af medarbejdere i bygningsbevaringskontorerne og i Planstyrelsen minder om 1:7. Det kan være, de kan klare det, men det kan godt være, man skal være meget opmærksom på, at det ikke bare er Planstyrelsens filosofi, der kommer til at smitte af på bygningsområdet.

Til slut skal jeg sige, at jeg synes, det er meget vigtigt, at vi gør noget ved dette område, og at vi også giver området et perspektiv. Jeg synes, man kan sige, at den danske boligstandard er høj. I hvert fald hvis vi sammenligner med den øvrige del af verden, har vi

en af de højeste boligstandarder. Jeg synes godt man kan sige, at noget af det kunne være bedre. Man kan vel også fremhæve, at fordelingen i høj grad kunne være bedre. Men jeg synes på den anden side, vi kan tillade os at sige, at vi har et niveau, hvor vi i høj grad kan begynde at tænke på andre ting end bare det rent bolig-mæssige, det vil sige at satse på miljøet og herigennem også på bygningsbevaring og bygningsfredning.

Det er klart, at man ikke skal blokere for nye bygninger, men jeg synes, man skal være opmærksom på, når vi kigger på hele miljøområdet, at nye bygninger udformes i et samspil med de allerede eksisterende. Det er nok dér de største forsyndelser trods alt sker ved, at der ikke er nogen sammenhæng mellem det eksisterende byggeri og det nye byggeri. Vi skal altså have en slags kobling mellem fortiden og nutiden, og man kan vel sige, at netop denne kobling er noget af det vigtigste for det moderne såkaldt splittede menneske.

Addi Andersen (CD):

Som ministeren sagde i sin redegørelse, bliver Fredningsstyrelsens kontorer for bygningsfredning og bygningsbevaring sammenlagt med Planstyrelsen 1. januar 1987. Det er et skridt i den rigtige retning, og det vil utvivlsomt give bedre muligheder for det videre arbejde med at sikre bevaringsværdige ejendomme og områder.

Centrum-Demokraterne mener, det er vigtigt for et godt og venligt miljø at bevare de ældre bygninger, hvor det er muligt. Det er en balanceakt at afveje, hvad der skal fredes, og hvad der ikke skal. Vi kan ikke frede alt og skal heller ikke. Der må også være plads til byggeriet af i dag. Derfor er sammenlægningen mellem de to instanser et fremskridt, da afvejningen mellem fornyelse og bevaring beror på et samspil mellem planlægning og bygningsfredning.

Vi er også tilfredse med de øvrige tiltag, ministeren i sin redegørelse kommer ind på. Jeg håber, at de vil være med til, at vi undgår de såkaldte ambulancefredninger, når vi gennem dagspressen bliver gjort opmærksom på, at bevaringsværdige huse og områder står for fald, hvis der ikke gribes lynhurtigt ind. Hvis vi skal sikre, at der ikke sker forkerte nedrivninger, skal kommunerne involveres